

læggelse, at det synes ganske haabløst at prøve paa at udfinde dens Lydende 200 Aar før, endda i en helt anden Sprogform. — Historikeren vil især spørge, hvorledes Larsen stiller sig til de Vers, hvori først A. D. Jørgensen har ment at kunne se, at Visen i een Form har henlagt Drabet i Randers til om Dagen. Man vidste fra Larsens tidligere Afhandling, at han ikke indrømmede Rigtigheden heraf; men man ser nu, at han dog i sin Rekonstruktion har medtaget flere af de Vers, hvori Jørgensen med Tilslutning af andre fandt Dagtiden. Mest interessant er det, at han knæsætter Ordene: „Om Dagen Greven slagen vard, om Natten ej med alle“, ja, at disse Ord, hvori han 1903 saa „et ikke videre vellykket Forsøg paa at tilsløre det Faktum, at Greven blev ombragt ved Nattetid“, nu faar øget Vægt ved, at L. lader det være Niels Ebbesen selv, der siger dem under Forfølgelsen ud af Randers. At en Visedigter, der lige forud har skildret Drabet som foregaaet om Natten, skulde lægge sin Helt disse Ord i Munden, er dog vist for utroligt, og jeg for min Part vil stadig fastholde, at Jørgensens Skarpsind og fine poetiske Følelse her har ført ham ind paa den rette Forstaaelse.

Kr. E.

Med det nylig (1907) udkomne 2.—3. Hæfte er 1ste Bind sluttet af det af Arkivsekretær L. Laursen paa Carlsbergfondets Bekostning udgivne Værk: *Danmark—Norges Traktater 1523—1750 med dertil hørende Aktstykker*. Som Udg. oplyser i Forordet, skal Udgaven inden for de nævnte Aar omfatte alle de af den dansk-norske Krone samt af den danske Konge som Hertug i Slesvig og Holsten afsluttede Traktater og Overenskomster med fremmede Magter eller med de andre Hertuger i Hertugdømmerne, endvidere Unionerne med Hertugdømmerne samt de danske Kongers Ægteskabs-traktater og de af dem sluttede Overenskomster om Valg af danske Prinsere til Fyrstbiskopper i Nordtyskland eller andetsteds. Saa vidt der kan skønnes uden en nøje Undersøgelse af Enkeltheder, foreligger her en fortræffelig Udgave, udarbejdet med stor Omhu og Sagkundskab. Teksterne er trykte efter forstandige Principper, for hvilke der er gjort udførligt Rede i

Forordet, og foran hver Traktat findes en historisk Indledning, der paa den fyldigste Maade giver Oplysning om de Forhandlinger, der er gaaet forud for den. Det maa i høj Grad ønskes, at Udgiveren maa kunne fortsætte og fuldføre det værdifulde Værk.

J. A. F.

Erik Arups store Skrift for den filosofiske Doktorgrad: *Studier i engelsk og tysk Handelshistorie. En Undersøgelse af Kommissionshandelens Praksis og Theori i engelsk og tysk Handelsliv 1350—1850* (1907) er et Arbejde, der baade er ejendommeligt inden for vor historiske Litteratur ved dets universalhistoriske Karakter og saare fortjenstfuldt ved dets Selvstændighed og Dygtighed og ved de mange Problemer, det tager op til Behandling. Hvad Forf. fortrinsvis har tilsigtet at belyse, er hvilke Forandringer Forholdet mellem de 3 Parter, der spiller en Rolle i al Kommissionshandel, Komittenten, Kommissionæren og den Købmand (Medkontrahenten), med hvem Kommissionæren afslutter Forretning, er undergaaet i engelsk og tysk Handelsliv fra det 14. til det 19. Aarh. Som Hovedopgave betragtet er dette Emne meget specielt, og heri ligger ganske vist en Anke mod Bogen. Men der maa dog hertil straks føjes, at Forf. ser hele Spørgsmaalet under en større Synsvinkel. Det har nemlig særlig været ham om at gøre at paavise Sæmmenspillet inden for Kommissionshandelen mellem Praksis og Teori σ : mellem Handelslivets skiftende faktiske Ejendommeligheder og de af Dommere og andre Jurister fastslaaede, i Tidernes Løb forskelligtartede Retssætninger om disse Forhold; navnlig har han villet godtgøre, hvorledes den i den engelske og den tyske Lovgivning og Retsvidenskab eksisterende Forskel i Opfattelsen af Kommissionærens Stilling har hængt nøje sammen med Forskellighederne i det engelske og tyske Handelsliv. Derved har han hævet det rent formelle Emne op i en betydningsfuldere Sfære, gjort det til et Led i den almindelige retshistoriske Udvikling. Hertil kommer imidlertid, at han i det hele har villet paavise Kommissionshandelens Stilling i det almene Handelsliv, og derved er han naaet til at indflette i sin Ramme en talrig Mængde Bidrag til den hele europæiske Handelshistorie. Der findes saa-